
[2011-8-RE](#)

CAUSA 2011-8-RE

Número de registre 84-2011. Recurs d'empara

SENTÈNCIA DEL 7 DE SETEMBRE DEL 2011

BOPA núm. 57, del 21 de setembre del 2011

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 14 de febrer del 2011, per la representació processal del Sr. Jordi Roig Cutillas, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 22 de setembre del 2010 i contra l'aute del 24 de gener del 2011, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució i, atès que demana al Tribunal Constitucional que dicti una sentència que declari la vulneració dels drets esmentats i que anul·li les decisions objecte de recurs;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 18 de març del 2011;

Vist l'acte del Tribunal Constitucional del 6 de juny del 2011 que va admetre a tràmit la causa, sense efectes suspensius;

Vistes les al·legacions presentades, el 10 de juny del 2011, per la representació processal del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària (SAAS);

Vistes les al·legacions presentades, el 22 de juny del 2011, pel Govern;

Vistes les conclusions formulades, dintre de termini, per les parts i pel Ministeri Fiscal;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Juan Antonio Ortega Díaz-Ambrona;

Antecedents

Primer

El Dr. Jordi Roig Cutillas va interposar una demanda contra el Servei Andorrà d'Atenció Sanitària (SAAS) en què sol·licitava la declaració de nul·litat o, subsidiàriament, d'anul·labilitat de l'acte administratiu del 31 de març del 2008 pel qual es desestimava la seva candidatura com a cap d'equip d'atenció especialitzada de medicina interna i especialitats mèdiques i es nomenava el Dr. Guillem De Celis Bernat per a aquest càrrec.

Segon

El 3 de desembre del 2009, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava aquesta demanda i declarava que l'acte administratiu del Director del SAAS del 31 de març del 2008 era ajustat a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

En aquesta decisió la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va considerar que el procediment per designar un cap d'equip havia estat consensuat i acceptat pels diferents facultatius implicats i que la decisió final sobre la seva aprovació havia estat tàcitament convalidada per part del director gerent del Centre Hospitalari, qui, d'acord amb l'article 16.3 del Reglament, és competent per promoure el seu desenvolupament. Així mateix, va estimar que aquest procediment havia estat regular, per tal com el director mèdic no havia nomenat el cap d'equip, sinó que tan sols havia efectuat una proposta de nomenament; la decisió del nomenament havia estat adoptada pel director gerent. Quant al còmput dels terminis, el Tribunal de primera instància manifesta que en el procediment no s'estableix cap fase de defensa formal del projecte, tanmateix, a la formalització de la candidatura s'ha d'adjuntar un projecte de funcionament de l'equip seguint les funcions enunciades a l'article 23 del Reglament, i el fet que el parer de la Direcció hagués estat exposat en un informe l'endemà de la presentació del projecte no permet desvirtuar la correcció del procediment, ja que la decisió es va prendre en el termini de 7 dies que es disposava. Pel que fa al greuge relatiu a la informació privilegiada de l'altra candidatura, aquest Tribunal el desestima considerant que no es pot adduir aquesta al·legació únicament pel fet que l'altre candidat havia estat l'anterior cap d'equip. Per acabar, aquest Tribunal reconeix que en la nota informativa del director del Servei d'Atenció Sanitària manca l'exposició dels motius que justificaven la decisió de nomenar el Dr. De Celis cap d'equip, ara bé, el 30 d'abril del 2008, el mateix director va trametre una carta en què s'exposa de forma succinta que, en primer lloc, el Dr. De Celis havia obtingut un major suport per part dels facultatius que integraven l'equip en qüestió, de la qual cosa en derivava un major lideratge implícit i, en segon lloc, perquè el seu projecte s'adaptava millor al model de funcionament de l'equip i objectius de la direcció mèdica.

Tercer

La representació processal del Dr. Jordi Roig Cutillas va presentar un recurs d'apel·lació i, el 22 de setembre del 2010, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència en què acordava desestimar aquest recurs d'apel·lació i confirmava la sentència de primera instància.

De manera substancial, la Sala Administrativa va estimar que el Reglament general d'estructura i funcionament del Centre Hospitalari andorrà no regula el procediment per al nomenament dels caps d'equip, l'article 23, tan sols indica que està nomenat per la Direcció Gerència a proposta dels membres de l'equip. Per tant, voler-se dotar d'un procediment específic constitueix una garantia de transparència i el fet que aquest procediment hagi estat aprovat per la junta facultativa no l'invalida, al contrari, ja que aquesta junta està formada per tots els càrrecs facultatius, inclosos els caps d'equip i té la naturalesa d'una mera instrucció, que no ha de ser publicada mentre sigui coneguda pels seus destinataris. Així mateix, va considerar que el procediment contenia un ample marge de discrecionalitat, tanmateix, la situació quedava subsanada pel fet que el candidat escollit estava avalat pels demés membres de l'equip mèdic, els quals havien pogut tenir coneixement del programa de cada candidat.

Quart

La representació processal del Dr. Jordi Roig Cutillas va formular un incident de nul·litat d'actuacions en què considera que s'ha vulnerat el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, en la mesura que, a partir dels fets provats, la conclusió extreta pel Tribunal hauria d'haver estat una altra que aquella que es conté en la decisió de la sentència, ja que si les votacions dels membres de l'equip mèdic van tenir lloc el 12 de març del 2008 i en aquesta data el demandant encara no havia presentat el seu projecte, aquest no va ser avaluat i per tant, es va incomplir una part del procediment selectiu que la sentència mateixa considera essencial.

Cinquè

El 24 de gener del 2011, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va acordar desestimar aquest incident per tal com va considerar que la sentència en cap moment indica que el 12 de març del 2008, l'equip mèdic valorés i votés els projectes respectius dels candidats; allò que consta és que es va votar als dos candidats, per tant s'ha de presumir que en coneixien la proposta, tot i que la proposta del Dr. Roig no estigués documentada el 12 de març, i els dos projectes es van presentar el mateix dia, és a dir el 26 de març. Per tant, la Sala Administrativa va considerar que no s'havia produït cap incongruència entre la realitat dels fets i la conclusió que se'n podia extreure i, per consegüent, no hi havia hagut la vulneració al·legada.

Sisè

El 14 de febrer del 2011, la representació processal del Dr. Jordi Roig Cutillas va presentar un recurs d'empara contra la sentència del 22 de setembre del 2010 i contra l'aute del 24 de gener del 2011, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Aquesta part, en primer lloc, reprèn la jurisprudència del Tribunal Constitucional per delimitar l'abast de la competència constitucional en matèria de vulneració del dret que invoca. En aquesta causa cal centrar-se en els paràmetres de la motivació lògica de les decisions judicials impugnades, és a dir, en el sentit de valorar si aquestes decisions són arbitràries o lògicament irraonables (en les seves premisses, en el seu raonament o en les seves conclusions).

Efectivament, el Tribunal Superior de Justícia va concloure que el procediment emprat per a

l'elecció en qüestió era ajustat a dret i que tot i que el marge de discrecionalitat era ampli, la candidatura havia de ser avalada pels facultatius adscrits a l'equip mèdic. Aquesta part entén que es tracta d'una valoració de legalitat ordinària que no és susceptible de ser examinada pel Tribunal Constitucional en el marc d'una empara. Així mateix, va considerar que els candidats han de formalitzar la seva candidatura presentant un projecte de funcionament per a l'equip esmentat i, per acabar, que els demés membres de l'equip han de valorar els projectes escrits presentats i votar el candidat que els sembli més adient.

Ara bé, a l'hora d'enjudiciar els fets, els tribunals ordinaris van ometre un punt (provat i mai discutit) d'importància extrema: la votació va tenir lloc el 12 de març quan el recurrent encara no havia presentat el seu projecte de funcionament i, per tant, encara no havia formalitzat la seva candidatura, cosa que va fer el 26 de març següent.

Per consegüent, de la combinació de les premisses de la sentència del Tribunal Superior de Justícia abans exposades amb aquest fet, calia concloure que el procediment no s'havia respectat en un punt fonamental.

L'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions no reconeix aquest "lapsus" i canvia la premissa exposada en la sentència anterior: "ja no es tractaria, com deia amb claretat la Sentència d'avaluar pels facultatius programes que s'expliquen per escrit, sinó de votar candidats, "deduint" que si es voten és perquè devien conèixer la proposta."

Segons el parer d'aquesta part, de les actuacions es desprèn que els membres de l'equip mèdic haurien votat coneixent únicament el projecte de l'altre candidat. Per consegüent, s'hauria d'haver inferit l'incompliment d'una part del procediment selectiu.

Afegeix que tampoc va tenir accés a les directrius i a la definició dels objectius estratègics establerts per la Direcció, necessaris per avaluar els projectes, ja que no havien estat publicats, ni notificats, ni inclosos en les bases de la convocatòria, tot i que l'altre candidat si que en va disposar. Tant la sentència, com l'aute del Tribunal Superior de Justícia no diuen res sobre aquest punt. Aquesta circumstància denota igualment un defecte de motivació jurídica de transcendència constitucional.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que dicti una sentència que declari la vulneració dels drets esmentats i que anul·li les decisions objecte de recurs.

El 18 de març del 2011, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què demana, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per la manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions.

Segons el parer del Ministeri Fiscal, allò que pretén el recurrent és una revisió de la interpretació i de l'aplicació del dret efectuades pel Tribunal Superior de Justícia i que cal destacar, que les resolucions impugnades estan suficientment fonamentades en Dret i no es poden en absolut titllar d'arbitràries.

El Ministeri Fiscal recorda el contingut del dret a la jurisdicció i la jurisprudència consolidada del Tribunal Constitucional que el defineix (causes 99-9-RE i 2010-34-RE).

Vuitè

El 6 de juny del 2011, el Tribunal Constitucional va dictar l'admissió a tràmit, sense efectes suspensius, de la causa 2011-8-RE i va obrir un termini de 10 dies hàbils per tal que les parts formulessin les seves al·legacions.

Novè

El 10 de juny del 2011, la representació processal del SAAS va presentar un escrit d'al·legacions en què manifesta que l'argument esgrimit per la part recurrent és fal·laç, ja que la sentència del Tribunal Superior de Justícia no es basa en les premisses adduïdes per la part recurrent; allò que la sentència declara és que l'article 23 del Reglament del Centre Hospitalari Andorrà no regula el nomenament dels caps d'equip, només disposa que se'ls nomena per la Direcció Gerència a proposta dels membres de l'equip. Per tant, no hi ha cap incongruència en el sil·logisme que conté la sentència esmentada: el procediment reglamentari establert per ser cap d'equip és ser nomenat pel director gerent a proposta dels membres de l'equip, d'acord amb allò que estableix l'article 23 esmentat, i aquests requisits s'han acomplert.

Per acabar, la representació processal del SAAS demana que es dicti una sentència en què es desestimi aquest recurs d'empara.

El 22 de juny del 2011, el Govern va presentar un escrit d'al·legacions en què manifesta que la sentència del Tribunal Superior de Justícia objecte de recurs es pronuncia a bastament en relació amb la qüestió plantejada, més concretament constata que el Reglament general d'estructura i de funcionament del Centre Hospitalari Andorrà no regula el procediment per al nomenament dels caps d'equip, únicament s'estableix que seran nomenats per la Direcció Gerència a proposta dels membres de l'equip. Des d'aquesta perspectiva, el procediment seguit constitueix una garantia de transparència, tant pels facultatius de l'equip com pels candidats.

Així mateix, considera que el fet que la Direcció Mèdica pugui escollir el candidat més idoni per proposar-lo a la Direcció Gerència no és contrari a l'article 23 del Reglament esmentat, i més quan l'elecció i proposta es va recolzar en 17 facultatius contra 4.

Afegeix que els candidats disposen d'elements suficients per conèixer l'objecte d'avaluació per part dels facultatius i per qui hagi de decidir sobre la proposta, la qual no és necessària que sigui defensada de forma oral i pública.

Per tant, el Govern considera que les resolucions objecte de recurs no estan mancades de la motivació raonable i comprensible que escau esperar de qualsevol decisió judicial per permetre entendre els motius pels quals es desestimen les pretensions de les parts.

Per acabar, demana que es desestimin íntegrament les pretensions del recurrent, ja que no s'ha produït cap vulneració dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

El 8 de juliol del 2011, el Ministeri Fiscal, el 12 de juliol del 2011 el Govern, el 14 de juliol del 2011, la representació processal del Sr. Jordi Roig Cutillas, i, el 18 de juliol del 2011, el Servei Andorrà d'Atenció Sanitària van presentar els seus escrits de conclusions en què reproduïen els arguments i les al·legacions continguts en els seus escrits anteriors.

Primer

La primera cosa que convé assenyalar, tractant-se d'un recurs d'empara constitucional, és que aquest Tribunal no entrarà a analitzar els arguments contraposats de les parts que siguin de legalitat ordinària i que manquin de relleu constitucional.

L'únic punt amb possible transcendència constitucional que es desprèn de les actuacions extractades en els antecedents és l'al·legació del recurrent, relativa a la presentació dels projectes de funcionament de l'equip i el moment de la votació dels candidats pels metges del servei. La representació processal del Dr. Jordi Roig Cutillas considera que la votació es va produir abans de la presentació del seu projecte, cosa que podria suposar arbitrietat, pel fet de resultar absurd que se sol·liciti la presentació d'un projecte de funcionament de l'equip, que al capdavant no serà tingut en compte com a element de judici pels companys metges o per l'autoritat decisora. Aquest argument és l'únic que suscita un dubium constitucional. I, en efecte, va ser aquest dubte el que va dur al Tribunal Constitucional a admetre a tràmit el recurs d'empara com el millor mitjà per determinar si van concórrer o no, circumstàncies d'arbitrietat en el nomenament del Dr. Guillem De Celis Bernat i, en cas afirmatiu, la transcendència constitucional que va poder tenir aquest vici en el nomenament impugnat.

La "interdicció de tota arbitrietat" és un principi garantit per l'article 3.2 in fine de la Constitució, que ha de ser examinat pel Tribunal si és al·legat amb alguna aparença de fonament. Una decisió és arbitrària, entre altres casos, quan obeeix a l'antull o al pur capritx d'aquell que adopta la decisió, desconeixent o ometent els paràmetres i els requisits establerts en les lleis.

Ara bé, quan l'arbitrietat s'al·lega per fonamentar una vulneració del dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10.1 de la Constitució, aquest Tribunal ha d'examinar amb atenció les raons adduïdes pels tribunals en el moment d'adoptar la decisió impugnada. I en aquest cas, la jurisdicció competent s'ha pronunciat en tres ocasions successives coincidint sempre en que el nomenament efectuat s'encabia en l'àmbit de discrecionalitat de l'Administració.

Segon

La sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, dictada el 22 de setembre de 2010, explica, en el seu Fonament segon, que el Reglament aplicable del 4 de gener del 2001, només exigeix que el nomenament s'acordi "per la Direcció Gerència a proposta dels membres de l'equip"; de manera que per la seva validesa, des del punt de vista del procediment a seguir, només fa falta que es formuli la proposta pels membres de l'equip. Afegeix que el 26 de març del 2008 els

candidats van presentar els seus projectes respectius i que el director mèdic de l'Hospital en els dies 28 i 31 de març s'inclinava a favor del projecte presentat pel Dr. Guillem De Celis i no pel del recurrent Sr. Jordi Roig. Així mateix, en el Fonament tercer de la sentència impugnada, la Sala Administrativa destaca l'ampli marge de discrecionalitat administrativa que l'ordenament concedeix a l'autoritat competent per dur a terme aquests nomenaments. D'aquí l'exigència –subratlla la Sala– que el nom proposat hagi d'anar avalat pels facultatius adscrits a l'equip corresponent. Aquest aval es va dilucidar per votació. En aquesta mateixa línia la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia, dictada el 3 de desembre del 2009, destaca en el seu Fonament cinquè que el Dr. Guillem De Celis, nomenat, va obtenir un recolzament més gran per part dels facultatius, cosa que suposava que tenia un lideratge implícit superior al del Dr. Jordi Roig.

Tercer

La missió del Tribunal Constitucional, en supòsits com aquest en què l'empara es basa en la vulneració del dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret, no és constituir-se en una tercera instància que examini si els tribunals ordinaris competents han jutjat bé o s'han equivocat en l'aplicació de la legislació ordinària. No es tracta d'això. La comesa d'aquest Tribunal consisteix en examinar si els raonaments dels tribunals d'instància i d'apel·lació que van intervenir en el cas resulten absurds, arbitraris, incoherents o estan mancats de tota lògica. Però això no s'ha evidenciat en aquesta causa. És cert que, com reconeix fins i tot la Batllia en la primera instància (sentència del 3 de desembre del 2009, Fonament cinquè), es van identificar, en algunes fases del procediment, determinades irregularitats pel que fa a la motivació del nomenament del Dr. Guillem De Celis quan aquest va ser notificat al Dr. Jordi Roig. Però allò que és cert és que aquestes irregularitats van quedar posteriorment salvades pel fet que va resultar clar que un dels motius determinants pel nomenament va ser el recolzament superior obtingut pel Dr. Guillem De Celis per part dels seus col·legues metges.

A la vista de tot el que s'ha dit, el Tribunal Constitucional no aprecia en la fonamentació i en els raonaments donats pels tribunals d'instància a favor del nomenament del Dr. Guillem De Celis elements d'arbitrarietat, d'irraonabilitat o d'incoherència que el dugui a estimar vulnerat el dret constitucional a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

DECISIÓ:

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

HA DECIDIT:

Primer

Desestimar el recurs d'empara 2011-8-RE interposat per la representació processal del Sr. Jordi Roig Cutillas, contra la sentència del 22 de setembre del 2010 i contra l'aute del 24 de gener del 2011, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

D'acord amb l'article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, es condemna el recurrent al pagament de les costes processals en seu constitucional.

Tercer

Publicar aquesta sentència, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal del Sr. Jordi Roig Cutillas, a la representació processal del SAAS, al Govern, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal, ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 7 de setembre del 2011.

Pierre Subra de Bieusses Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

President

Vicepresident

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

Magistrat
